

Şeytanın günahı

“Şeytanlarda üreme ve çoğalma var mıdır? Yeni doğan şeytanlar da insana secde etmeyen şeytan gibi günah işlemiş sayılmakta mıdır? Eğer sonradan doğan şeytanlar da günah işlemiş sayılırlar ise; bunu suçun şahsîliği ile nasıl bağdaştırabiliriz?”

Kur’ân, insanlığın yaratılışından bahsederken, meleklerle şeytanı da gündeme taşır. Melekler itaatkâr, günahsız, isyansız, zikir ve tesbihte kusursuz, muvâfık, mütevâzı ve hayırlı kimlikleriyle; şeytansa isyankâr, kibirli, büyüklük taslayan, cerbezeci, haddini bilmez, azgın, hasetçi ve düşman tavırlarıyla dikkati çeker. Kur’ân tarafından melekler ve peygamberlerin yüksek ahlâkını idrâk ve ihyâ etmeye teşvik edilen insan, şeytanın kötü ahlâkı, kötü mizacı ve kötü sıfatları karşısında şiddetle uyarılır.

Şeytan, Cenâb-ı Allah’ın secde emrine uymamış, baş kaldırmıştı. Cenâb-ı Hak, hemen gazap etmedi, şefkatli bir üslupla sordu: “Sana emrettiğim halde seni secdeden alıkoyan nedir?”¹

Şeytan tövbe etmek, pişmanlık duymak, Allah’ın gazabından yine Allah’a sığınmak ve bağışlanma talebinde bulunmak yerine; büyüklük tasladı ve kibirlendi: “Çamurdan yarattığına mı secde edeceğim? Benden üstün kıldığını görüyor musun?² Halbuki beni ateşten, onu ise çamurdan yarattın; ben ondan üstünüm!” dedi.³

Oysa büyüklük ve Kibriyâ Allah’a mahsustur! Allah’ın emri karşısında hiçbir mahlûkun, hiçbir iddiâda bulunma hakkı yoktur. Cenâb-ı Hak şeytanı rahmetinden kovdu: “Öyleyse Cennetten in! Çünkü orada senin büyüklük taslamaya hakkın yoktur! Oradan çık! Muhakkak sen alçalmışlardansın!⁴ Sen artık kovulmuş birisin! Cezâ Gününe kadar lânetim senin üzerindedir!”⁵ buyurdu.

Şeytan birdenbire yok olma kâbusu yaşadı. “Rabb’im! Beni insanların tekrar dirilecekleri zamana kadar ertele” diye yalvardı.⁶

Yüce Allah, şeytanın bu niyâzı karşısında: “Sen, bilinen gün gelene kadar

bırakılanlardansın!” buyurdu.⁷

İblis, bu defa azgın fikirlerinde âdetâ gark oldu: “Madem ki Sen beni rahmetinden uzaklaştırdın; ben de Senin doğru yolunda onların önüne oturup yollarını keseceğim. Sonra önlerinden, arkalarından, sağ ve sollarından onlara sokulacağım. Çoğunu Sana şükreder bulamayacaksın.⁸ Rabb'im! Madem ki Sen beni rahmetinden uzaklaştırdın, ben de yeryüzünde fenâlıkları onlara güzel göstereceğim! Hâlis kıldığın kulların müstesnâ; onların hepsini saptıracağım!”⁹ dedi; hırçınlığını, haddini bilmezliğini ve adâvetini kustu.

Şeytan, nevî olarak cinlerdendir.¹⁰ Cinler ise insanlar gibi üremekte ve çoğalmaktadır. Dolayısıyla cinler taifesinden olan Şeytan da üreyip çoğalabilir. Bu akla ters değildir.

Ayrıca Hazret-i Âdem'in (as) yaratılışı esnasında Allah'ın emrine muhâlif davranan, kâfir olan¹¹ ve kıyâmete kadar yaşama süresi alan İblîs, nesil ve soy olarak üremiş olsa da, olmasa da; elbette suçun şahsîliği vardır. Yani secde emrine muhâlif davranmasının günahı şahıs olarak kendisindedir.

İlk günah İblisin kendisinde kalmak üzere; daha sonra cinlerden kendisine yeni kâfirlerin ve ervâh-ı habîselerin katılması da mümkündür. Nitekim Bediüzzaman Hazretleri bildiriyor ki, insanlardan da şeytan vazîfesini gören habîs ruhlular vardır.¹² Bu dünya, herkes için imtihan dünyasıdır. Elbette suçun şahsîliği prensibiyle, herkes kendi günahını yüklenir. Kur'ân'a göre “Herkes kendi yaptığına rehindir”¹³ ve “Hiçbir günahkâr, başkasının günahını yüklenmez.”¹⁴ Bu esaslar, şeytanlar için de geçerlidir.

Dipnotlar:

1- A'râf Sûresi, 7/12); Sâd Sûresi, 38/75

2- İsrâ Sûresi, 17/61,62

3- A'râf Sûresi, 7/12; Sâd Sûresi, 38/76

4- A'râf Sûresi, 7/13

5- Sâd Sûresi, 38/77,78

6- Hicr Sûresi, 15/36

7- Hicr Sûresi, 15/37, 38

8- A'râf Sûresi, 7/17

9- Hicr Sûresi, 15/39,40

10- Kehf Sûresi,18/50

11- Bakara Sûresi, 2/34; Sâd Sûresi, 38/74

12- Lem'alar, s. 85

13- Müddessir Sûresi, 74/38

14- Necm Sûresi, 53/38